
Helle Thorning-Schmidt (Hovedindlæg)

Kære nordiske venner. Når vi sådan mødes på en dag som i dag, synes vi jo alle sammen, at det er dejligt og festligt at møde bekendte politiske kolleger og lære nye mennesker at kende og føle den samhørighed, som vi jo føler, når vi er sammen – samhørighed kulturelt, samhørighed sprogligt. Det er rart at være sammen.

Men det er faktisk mere end det, for den nordiske model får ganske stor opmærksomhed i netop de her år. Vi bliver – som statsminister Reinfeldt også siger – *the next super model*. Det er på en eller anden måde blevet cool at være nordisk. Vi får ros for vores solidariske velfærdsmodel, for vores stærke fællesskab, for vores indsats for bæredygtig vækst og for vores solide økonomier, som jo også har været med til at sikre, at vi er kommet fornuftigt igennem krisen. Alt det kan vi være stolte over.

Når vi er samlet, skal vi selvfølgelig også konstatere, at vi ikke er perfekte. Det er vi langt fra – selvfølgelig er vi ikke det. Men jeg må også sige klart og tydeligt, at jeg endnu ikke er stødt på en samfundsmodel, der er bedre end den, vi har udviklet i de nordiske lande. Det kan vi godt være lidt stolte af. Den er værd at kæmpe for, og derfor er vores nordiske samarbejde vigtigt.

Men det skal også hele tiden udvikles, og det skal hele tiden styrkes. Det kræver også, at vi af og til har modet til at skære nogle aktiviteter væk, som vi ikke længere synes er relevante. Det er vi med vores prioriteringsdrøftelse godt i gang med, og sådan må det jo være.

Jeg vil gerne benytte lejligheden i dag til at fremhæve tre ting, som jeg mener kan styrke vores samarbejde og dermed også fremtidens Norden.

For det første skal vores samarbejde være med til at skabe konkrete resultater for vores borgere og for vores virksomheder. Det skal kunne mærkes i den enkeltes hverdag. Det er jo dem, det hele handler om – vores borgere. Det skal kunne mærkes hos vores unge, hos de mennesker, der søger arbejde, hos vores håndværkere, hos vores studerende, hos vores virksomheder.

Et af de bedste eksempler på noget, vi kan gøre noget ved, er jo netop grænsehindringer. Vores borgere og vores virksomheder skal kunne bevæge sig, kunne bo og arbejde på tværs af grænserne, uden at de bliver bremset af uklare og forskellige love og regler. Vores lærlinge skal kunne få praktikplads på tværs af grænserne, vores elektrikere og VVS-folk skal kunne bruge deres autorisation i alle de nordiske lande, og vi skal have ens byggestandarder, så bygherrer og håndværkere rent faktisk kan tage opgaver i hele Norden.

Her i foråret indgik vi i Danmark en aftale med alle Folketingets partier. Det er en aftale, der går ud på at fjerne grænsehindringer. Så vidt jeg ved, er den aftale, vi har indgået i det danske Folketing, den første af sin slags i Norden. Dermed er den et vigtigt skridt i retning af reelle fremskridt på det her område. Men det er jo også klart, at den aftale først bliver rigtig vigtig, når den begynder at virke i praksis, og når vi i fællesskab og konkret får fjernet de her grænsehindringer. Med den danske politiske aftale om grænsehindringer sætter Danmark nu ind for at fjerne udvalgte grænsehindringer en for en, og vi vil sætte grænsehindringer på dagsordenen hver eneste gang, vi mødes på de nordiske ministermøder. Det er vigtigt.

Vi har særligt fokus på at fjerne grænsehindringer på uddannelses- og beskæftigelsesområdet. Det er jo områder, hvor der er et meget stort potentiale til at skabe vækst og beskæftigelse i alle vores lande.

Netop vækst og beskæftigelse er det andet punkt, jeg gerne vil nævne. Det er et område, hvor vi med fordel kan styrke vores samarbejde. Vi skal blive bedre til at tænke i vækst og beskæftigelse, når vi laver vores prioriteter i fællesskab. Det kan for eksempel være på området bæredygtig vækst, hvor

Norden kan blive foregangsregion. Vi har i mange år samarbejdet om udnyttelse af ressourcer som vind, vand og biobrændsler, og det skal vi selvfølgelig fortsætte med. Det samarbejde kan også omfatte entreprenørskab, kreativitet, grøn vækst og nye velfærdsløsninger – også på sundhedsområdet. Det er også kompetencer, vi er kendt for ude i verden, og som vi derfor kan eksportere til udlandet til gavn for vores borgere og vores virksomheder.

Men det er også vigtigt, når vi taler med hinanden om de her spørgsmål, og når vi samarbejder med hinanden om de her spørgsmål, at vi holder fast i det, der er det særligt nordiske – det er en model, der fortsat inkluderer alle, og den helt grundlæggende værdi er, at vi giver mange mulighed for at udnytte deres evner maksimalt. Det betyder, at vores unge skal kunne uddanne sig og vise, hvad de kan, og derfor har vi også en pligt til i hvert af vores lande at investere i uddannelse og gennemføre de nødvendige reformer, sådan at vi kan have en stærk økonomi, der også er konkurrencedygtig i fremtiden.

Min sidste pointe er, at vi skal blive bedre til at udnytte de styrker, vi har internationalt, for vi ved jo, at Norden kan noget, som andre regioner ikke kan. Vi har nogle stærke fælles værdier, som også er efterspurgt: demokrati, ligestilling, en høj grad af lighed og også en høj grad af individuel frihed. Vi er bundet tæt sammen af en fælles historie, som har skabt grundlaget for et stærkt kulturelt fællesskab og et stærkt samarbejde. Findes der noget sted på kloden, hvor vi har et regionalt samarbejde med så mange fællestræk som vores? Og kan vi ikke få endnu mere ud af vores fælles styrker, således at Norden stadig ses som et kvalitetsstempel i hele verden? Det mener jeg vi kan, særlig på nogle af de områder, hvor vi er rigtig langt fremme sammenlignet med resten af verden – sundhed, velfærd, miljøområdet. Og jeg synes for eksempel, at det kunne være værd at overveje, om vi i fællesskab skulle markedsføre og lave turismefremstød på nye vækstmarkeder som for eksempel Kina og Rusland.

Det er min vision, at det nordiske samarbejde kan mærkes i den enkelte borgers hverdag, så det også bliver en drivkraft for vækst og beskæftigelse. Derfor er det rigtigt, at vi har den debat i dag, for det kræver en fælles

indsats fra os alle sammen. Det kræver en indsats fra mig, fra mine kolleger, fra de øvrige ministre, men ikke mindst fra de tilstedeværende parlamentarikere, som også skal tage det her med hjem. Og hvis vi gør det sammen, er jeg overbevist om, at vi i de kommende år kan udvikle og styrke vores nordiske samarbejde, også til gavn for fremtidige generationer. Tak.

Information

Talenummer

5

Type

Hovedindlæg

Person

[Helle Thorning-Schmidt](#)

Talerrolle

Statsminister

Dato

29.10.13 17:02